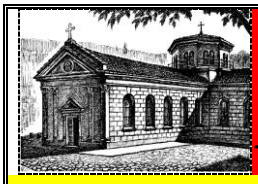

DUMINICA

32-a DUPĂ RUSALII- a lui ZAHEU VAMEȘUL

30 IANUARIE (GERAR) 2022

Foaie religioasă săptămânală a Parohiei Ortodoxe Române "Sf. Parascheva " în Torino

Sf. Parascheva-veche- în via Cottolengo, 24/bis Torino și cea nouă în C.so Vercelli, 481/9

ÎNȚELEPCIUNE, DREPTI, SĂ ASCULTĂM SFÂNTA EVANGHELIE,

PACE TUTUROR !

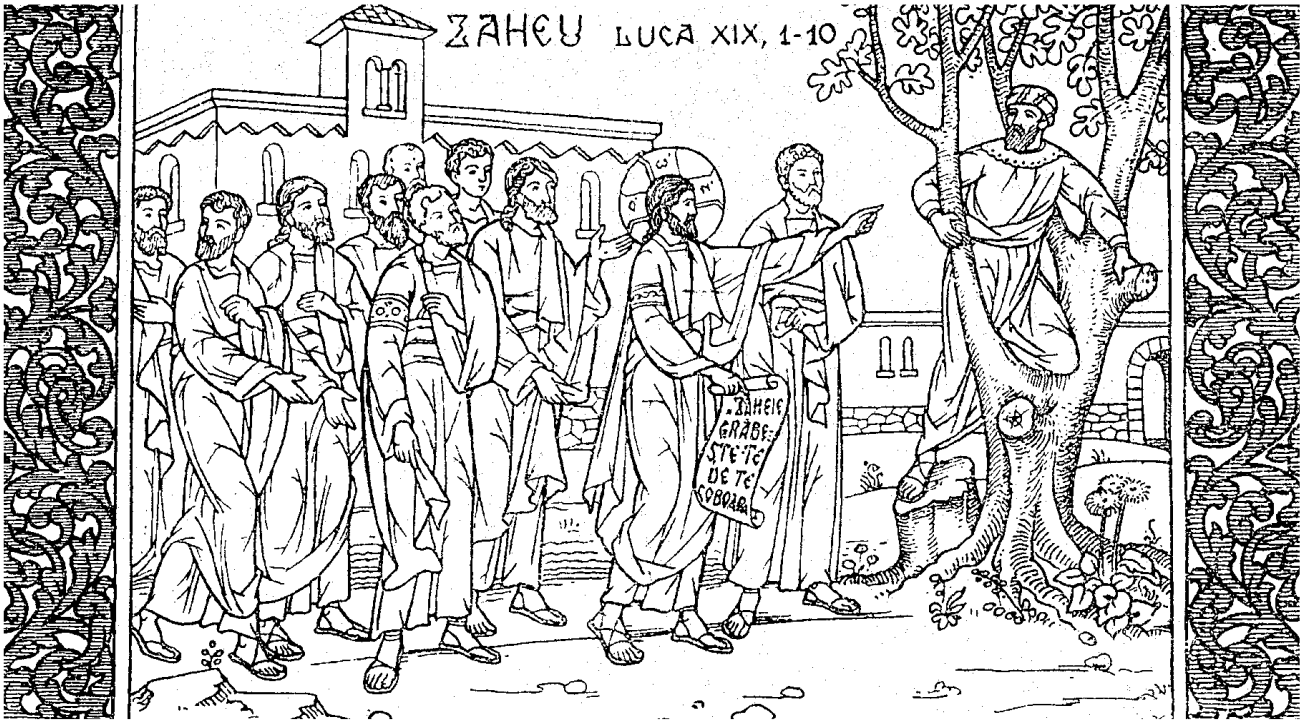

LA LITURGHIE EVANGHELIA DE LA LUCA

(XIX. 1—10)

În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și iată un om bogat cu numele Zaheu, care era mai mare peste vameși, căuta să vadă cine este Iisus; dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Atunci, alergînd înainte, s-a suit într-un dud, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Dar cînd a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, l-a văzut și a zis către el: Zaheu, grăbește-te și dă-te jos, căci astăzi trebuie să rămîn în casa ta. Și el, grăbindu-se, s-a coborît și L-a primit cu bucurie. Cînd au văzut aceasta, toți cîrteau și ziceau: a intrat să găzduiască la un păcătos. Dar Zaheu, stînd în fața Domnului, I-a spus: iată jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am nedreptățit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Iar Iisus a grăit către el: astăzi s-a făcut mîntuire casei acesteia, pentru că și el este fiul lui Avraam. Fiindcă Fiul Omului a venit să caute și să mîntuiască pe cel pierdut.

SLAVĂ ȚIE DOAMNE, SLAVĂ ȚIE !

APOSTOLUL

Domnul dă tărie poporului Său, Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.
Stih: Aduceti Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL. CITIRE:
(IV. 9—15)

Iule Timotei, vrednic de credință este acest cuvînt și vrednic de toată primirea. Fiindcă pentru aceasta ne și ostenim și sîntem ocărîți, căci ne-am pus nădejdea în Dumnezeul cel viu, Care este Mîntuitorul tuturor oamenilor, și îndeosebi al credincioșilor. Poruncește acestea și învață. Nimeni să nu disprețuiască tineretile tale, ci te fă pildă credincioșilor cu cuvîntul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția. Pînă la venirea mea, ia aminte la citit, la îndemnat, la învățătură. Nu fii nepăsător față de harul ce este întru tine, care ți s-a dat prin proorocie, cu punerea mîinilor preoției. Cugetă la acestea, ține-te de acestea, ca propășirea ta să fie învederată pentru toți.

Aliluia, glasul al 2-lea:
Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numele Tău, Preaînalte.
Stih: A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

OSTENEALA ŞI NADEJDE

„Pentru aceasta ne ostenim... caci ne-am pus nădejdea în Dumnezeul cel viu, care este Mîntuitorul tuturor oamenilor."

(I Tim. 4, 10)

Toate ostenelile din viaţa omenească sînt legate şi mînate de nădejde, ceea ce l-a făcut pe unul din marii gînditori ai lumii să spună că: *„numai iadul e lipsit de nădejde"* (Milton).

Dar marea putere a nădejdii creştinilor se arată, îndeosebi, în căutarea mîntuirii, cum se vorbeşte în apostolul zilei şi cum se pilduieşte în Evanghelie, în chipul Maimarelui vameşilor din Ierihon, Zaheu.

Privindu-l cum şedea la vama sa, nimeni nu şi-ar fi închipuit, că în sufletul lui era o vîltoare continuă, pînă cînd s-a dat zvonul: *„Trece Iisus Nazarineanul!"*

Tot zbuciumul său s-a strîns în acea clipă într-o sfioasă, dar neclătinată înmănunchere: *nădejdea mîntuirii.* Şi n-a mai cruţat nici o osteneală, în faţa tuturor obstacolelor, provenite din: statura, vîrsta, oprobiul lumii, situaţia sa socială, ci: *„s-a suit într-un dud, ca să-l vadă".*

Şi nu s-a înşelat, căci şi-a pus *„nădejdea în Dumnezeu cel viu"*

Peste toate aşteptările, s-au rostogolit în viaţa sa, ca o avalanşa, un şir întreg de momente mîntuitoare: privirea lui Iisus spre el; chemarea şi coborîrea din dud; intrarea lui Iisus în casa sa; cuvîntul împlinirii totale: *„Astăzi s-a făcut mîntuire casei acesteia, pentru că şi acesta este fiu al lui Avraam!"*

Preot ZOSIM OANCEA

Se spune că unul din prietenii lui Zaheu, mirat de transformarea acestuia după întâlnirea cu Iisus l-a întrebat: „- Zaheu ce ai văzut tu în ochii lui Iisus când a venit în casa ta şi ai stat în faţa Lui -L-am văzut pe Zaheu, aşa cum trebuia să fie."

ZICERILE SFINȚILOR PĂRINȚI...

- Trei părinți aveau obiceiul, în tot anul, să meargă la fericitul Antonie. Și cei doi îl întrebau pentru gândurile sale și pentru mântuirea sufletului, iar al treilea totdeauna tăcea, nimic întrebându-l. Iar după multă vreme i-a zis Avva Antonie lui: iată, atâta vreme ai de când vii aici și nimic nu mă întrebi! Și răspunzând fratele, i-a zis: destul îmi este să te văd, părinte.

- Povesteau părinții pentru avva Eladie, că au făcut douăzeci de ani la chilii și nu a ridicat cândva ochii în sus să vadă streașina bisericii.

- Zis-a avva Ioan: sunt asemenea unui om, care șade sub un copac mare și vede venind fiare multe spre dansul; și când nu va putea să stea împotriva lor, aleargă sus în copac și scapă. Așa și eu, șed în chilia mea și văd cugetele cele viclene deasupra mea; și când nu voi putea asupra lor, fug la Dumnezeu prin rugăciune și scap de vrăjmașul.

-Odată a venit un stăpân să-l vadă pe avva Simon și apucând înainte clericii, i-au spus: avvo, gătește-te, că acela auzind despre tine, vine să-l blagoslovești ! Iar el a zis: da, mă gătesc. Deci, îmbrăcându-se cu un chentonion (un fel de haina) a lui și luând pâine și brânză în mâinile sale, sculându-se, a șezut, mâncând în poartă. Venind stăpânul cu parada lui și văzându-l, nu l-a băgat în seamă, zicând: acesta este pustnicul despre care am auzit? Și îndată s-au întors de acolo.

-Era un comis în părțile lui avva Or, care se numea Longhin și multe milostenii făcea. Și el venind la unul din părinți, l-a rugat să-l ducă la avva Or. Deci ducându-se călugarul la bătrân, îl lăuda pe comis, cum că este bun și multe milostenii face. Și înțelegând bătrânul, a zis: da, bine este ! Apoi a început călugărul a i se ruga, zicând: dă-i voie, avvo, să vină și să te vadă. Și răspunzând bătrânul, a zis: cu adevărat, nu va trece valea aceasta, nici nu mă va vedea.

-Unui frate oarecare i s-a arătat diavolul într-o noapte, în chip de înger luminat și i-a zis lui: eu sunt Gavriil și sunt trimis la tine să-ți aduc o veste bună. Iar fratele i-a răspuns: cred că vei fi fost trimis la alții, caci eu sunt păcătos și nu sunt vrednic să văd înger. Aceasta zicând el, îndată a pierit vicleanul dinaintea lui și a fost nevăzut.

-Spuneau parinții despre un bătrân oarecare, că șezând în chilia lui și nevoindu-se pentru mântuire îl vedea aievea pe diavol umblând și-l hulea. Iar diavolul văzându-se pe sine că de multe ori este batjocorit de acest bătrân, i s-a arătat lui, zicand: eu sunt Hristos! Bătrânul văzându-l, și-a închis ochii. Zis-a diavolul: pentru ce îți închizi ochii? Caută de mă vezi, că eu sunt Hristos. Răspuns-a lui bătrânul: eu nu voiesc să-l văd pe Hristos cu ochii mei în lumea aceasta. Acestea auzind diavolul, cu mânie neputincioasă s-a făcut nevăzut.

...din Patericul egiptean